

Videatur autem Spiritus Dei, qui Evangelistas sibi in scribas destinaverat, consulto eorum stylum ita esse moderatus, ut unam et eandem historiam optimo consensu, diversis tamen ~~in~~ modis, omnes scriberent: quo certior et illustrior esset Dei veritas, quum palam constaret, eius testes non ex compagno loquutas esse, sed quemque seorsum, non habito alterius respectu, simpliciter ac libere scripsisse, quod Spiritus dictabat.

Calvin, zu Matth. 2,1
harmoniam evangelistarum.

Porro hoc semper observandum est, quoties aliquod Scipturae testimonium citant Apostoli, quamvis non reddant verbum ex verbo, imo interdum longe descedant, congruenter tamen et apposite ab illis ad causam accommodari. Quare semper attendant lectores, quorsum adducant Evangelistae Scripturae locos, ne scrupulose in singulis verbis insistant, sed contenti sint hos uno, quod Scriptura nunquam ab illis torquetur in alienum sensum, sed proprie in genuinum usum aptatur.

Calvin, zu Matth 2, 6
harmoniam evangeistarum.